

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2114/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хацића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јанков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Новом Саду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 428/21 од 08.09.2021. године, у седници одржаној 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 428/21 од 08.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж рр 428/21 од 08.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 257/20 од 27.01.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи, на име имовинске штете, исплати 333.418,35 динара, са законском затезном каматом од 24.03.2010. године, као дана отварања стечајног поступка, до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати 19.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж рр 428/21 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужене и првостепена пресуда делимично преиначена, тако што је одбијен захтев тужиле да јој се на досуђени износ од 333.418,35 динара исплати законска затезна камата од 24.03.2010. године до исплате, а у преосталом делу одбијена је жалба тужене, а првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у делу одлуке о камати на износ главног дуга, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11.... 18/20).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужилци изазвана повредом права на суђење у разумном року, којом је утврђено да је тужбени захтев делимично основан, а тужена обавезана да наведену накнаду плати (на име главног дуга и камате на главни дуг обрачунате до 24.03.2010. године). Ревизијом побијани део односи се на камату на наведени главни дуг, почев од 24.03.2010. године као дан отварања стечаја, до исплате, а у ком делу су нижестепени судови одбили тужбени захтев. О праву тужилце на камату судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој парници, а тиче се примене одредаба члана 85. Закона о стечају ("Службени гласник РС", бр. 104/09...95/18), па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужилце побија се правноснажна одлука у делу којим је одлучено о камати на износ главног дуга, као споредном тражењу.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одлуке у делу којим је одлучено о камати на главни дуг, дакле против дела пресуде којим је одлучено о

споредном тражењу тужиље које не чини њено главно потраживање, то је и ревизија тужиље недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић